

òh!pera

MICROÒPERES DE NOVA CREACIÓ

5-6-9
JULIOL
DE 2023

GRAN
TEATRE
DEL LICEU

Nala

ANDREU GALLÉN
JORDI PRAT I COLL
ISRAEL SOLÀ
ESDAPC

Hi ha monstres que viuen per a la seva curiositat

CARLOS DE CASTELLARNAU
CRISTINA CUBELLS
MERVAT ALRAMLI
ESDI

Filles del món

MARIAN MÁRQUEZ
ARIADNA PASTOR
BÀRBARA MESTANZA
LCI

In the beginning everything was white

ITZIAR VILORIA
ALEX TENTOR
JORDI ORIOL
IED

Patronat de la Fundació del Gran Teatre del Liceu	Comissió Executiva de la Fundació del Gran Teatre del Liceu
President d'honor Pere Aragonès Garcia	President Salvador Alemany Mas
President del patronat Salvador Alemany Mas	Vocals representants de la Generalitat de Catalunya Natàlia Garriga Ibáñez Jordi Foz Dalmau
Vicepresidenta primera Natàlia Garriga Ibáñez	
Vicepresident segon Víctor Francos Díaz	Vocals representants del Ministerio de Cultura y Deporte Joan Francesc Marco Conchillo Ana Belén Faus Guijarro
Vicepresident tercer Jordi Martí Grau	
Vicepresidenta quarta Núria Marín Martínez	Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona Jordi Martí Grau Marta Clari Padrós
Vocals representants de la Generalitat de Catalunya Jordi Foz Dalmau Irene Rigau Oliver Josep Ferran Vives Gràcia Àngels Barbarà Fondevila	Vocal representant de la Diputació de Barcelona Joan Carles Garcia Cañizares
Vocals representants del Ministerio de Cultura y Deporte Maria Pérez Sánchez-Laulhé Joan Francesc Marco Conchillo Àngels Ingla Mas Helena Guardans Cambó	Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu Manuel Busquet Arrufat Javier Coll Olalla
Vocals representants de l'Ajuntament de Barcelona Marta Clari Padrós Josep Maria Vallès Casadevall	Vocals representants del Consell de Mecenatge Luis Herrero Borque Elisa Durán Montolío
Vocal representant de la Diputació de Barcelona Joan Carles Garcia Cañizares	Secretari Joaquim Badia Armengol
Vocals representants de la Societat del Gran Teatre del Liceu Manuel Busquet Arrufat Ignasi Borrell Roca Josep Maria Coronas Guinart Javier Coll Olalla Àgueda Viñamata y de Urruela	Director general Valentí Oviedo Cornejo
Vocals representants del Consell de Mecenatge Luis Herrero Borque Elisa Durán Montolí Rosario Cabané Bienert José Manuel Casas Aljama	
Patrons d'honor Josep Vilarasau Salat Manuel Bertrand Vergès	
Secretari no patró Joaquim Badia Armengol	
Director general Valentí Oviedo Cornejo	

Fundació Gran Teatre del Liceu

**Generalitat
de Catalunya**

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

**Ajuntament de
Barcelona**

**Diputació
Barcelona**

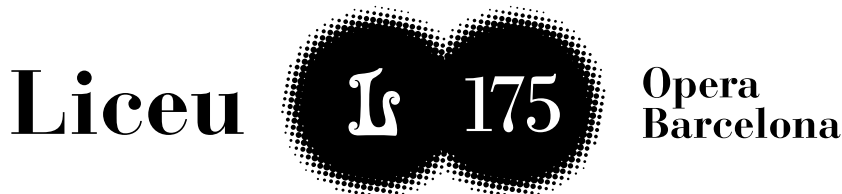

**SOCIETAT DEL
GRAN TEATRE DEL LICEU**

Consell de Mecenatge

ORGANITZA

COL·LABORA

AMB EL SUPORT

PARTICIPA

Contingut

LA FUSIÓ DELS TALENTS	6
DISSENY I INNOVACIÓ A TRAVÉS DEL TALENT JOVE	7
NALA	12
Composició / Llibret	
Direcció d'escena / Escola	
Biografies	
HI HA MONSTRES QUE VIUEN PER A LA SEVA CURIOSITAT	18
Composició / Llibret	
Direcció d'escena / Escola	
Biografies	
FILLES DEL MÓN	24
Composició / Llibret	
Direcció d'escena / Escola	
Biografies	
IN THE BEGINNING EVERYTHING WAS WHITE	30
Coautoria / Escola	
Biografies	
LLIBRETS	35
Nala	
Hi ha monstres que viuen per a la seva curiositat	
Filles del món	
In the beginning everything was white	

La fusió dels talents

ÒH!PERA continua la seva tasca essencial per a la renovació del gènere operístic, i aquesta és, segurament, la millor de les notícies que podríem anunciar, perquè, senzillament, vol dir que el que hem fet fins aquí ho valorem com un èxit..., però, encara més, perquè el camí que ens queda per fer en el futur és tan engrescador o més que el que ja hem fet fins aquí.

ÒH!PERA va néixer amb l'objectiu d'oferir oportunitats consistents als joves creadors —compositors, llibretistes, directors, cantants, instrumentistes, escenògrafs, dissenyadors de vestuari, de llum, d'attrezzo...—, tant els que ja han iniciat un recorregut professional en l'àmbit musical i teatral, com també els alumnes de les escoles de disseny i artístiques de la nostra àrea geogràfica. I això no només perquè tenim un compromís amb aquest futur que ara mateix està creixent amb l'impuls de les noves generacions, sinó també perquè tenim un compromís igualment poderós amb la necessitat d'aportar idees noves a un món com el de l'òpera, que necessita renovar-se constantment.

Cal recordar que el de l'òpera és un art multidisciplinari que implica la necessitat de comptar amb una enorme diversitat de talents integrats en una disciplina única. Es tracta, en realitat, d'una fusió que, com s'esdevé en la física atòmica, suposa l'alliberament d'una gran quantitat d'energia, en aquest cas creativa. I és precisament per això que necessitem els joves talents.

Àlex Ollé, director del projecte
ÒH!PERA

Disseny i innovació a través del talent jove

El disseny, l'arquitectura, la moda, el món digital o l'audiovisual, són àrees amb un gran poder innovador. El disseny com a instrument de reflexió, posicionament i de transformació, tant a escala individual com social, té un gran impacte en el camp de l'economia, la política el medi ambient i les arts.

El projecte ÒH!PERA, emmarcat dins el programa de Promoció del Talent del Disseny Hub Barcelona (DHUB) vol apropar aquestes disciplines creatives al gènere operístic.

L'òpera és de les arts escèniques que més innova, principalment per les seves posades en escena. Per tant, des del punt de vista del disseny creatiu, a l'òpera es poden donar molts condicionants per tal d'esdevenir banc de proves i espai d'experimentació per innovar.

El DHUB és l'equipament públic de referència del disseny i les indústries creatives de la ciutat, el seu objectiu principal és promoure el disseny com a element estratègic en el desenvolupament cultural, econòmic i social de la ciutat. Juntament amb el Gran Teatre del Liceu, hem apostat per establir un marc de creació

i experimentació, mitjançant el talent jove format en les pràctiques creatives, que van des de la composició de les arts escèniques fins al disseny.

Dos entitats localitzades a Barcelona, ciutat reconeguda pels seus creadors i creadores en àmbits de la innovació i del disseny, i amb un dels ecosistemes educatius més amplis del món, amb més de vint escoles de disseny i arquitectura.

Per això, des del DHUB considerem imprescindible l'organització d'aquest projecte de la mà del Gran Teatre del Liceu, per impulsar la professionalització del sector creatiu i, juntament amb les diferents escoles de disseny de la ciutat, posar en valor i reconèixer el talent creixent.

Mireia Escobar, directora del Disseny Hub Barcelona

ÒH!PERA. MICROÒPERES DE NOVA CREACIÓ

Àlex Ollé, director del projecte
Anna Llopart i Anna Ponces, coordinació
Ariana Fernández, coordinació Disseny Hub Barcelona
Tot el personal del Gran Teatre del Liceu i del Disseny Hub Barcelona

NALA

Sala Foyer

Composició i direcció musical
ANDREU GALLÉN

Disseny de llums
SERGIO GRACIA

Llibret
JORDI PRAT I COLL

Moviment
DAVO MARÍN

Direcció d'escena
ISRAEL SOLÀ

Atrezzo
MARTÍ PLANELLS
ANDREA CUCALA

Disseny d'escenografia
Alumnes d'ESDAPC, Escola
Superior de Disseny i d'Arts
Plàstiques de Catalunya
NÚRIA AGUADÉ
(disseny gràfic)
IRIS ÁGUILA
(disseny d'interiors)
ENRIQUE HURTADO
(disseny de producte)
FRANCISCO EMILIO NIUBÓ
(disseny de producte)
ARIADNA PALMER
(disseny gràfic)
NÚRIA PUIG
(disseny d'interiors)

Vestuari
GEMMA PELLEJERO

Maquillatge
NÚRIA CIUTAT

Correpetició
JOAN ESPUNY

Intèrprets
CRISTÒFOL ROMAGUERA
(baríton)
JOSEP ROVIRA
(tenor)
JOAN ESPUNY
(teclat i electrònica)
MANUEL DEL HORNO
(viola)
DAI MAR LÓPEZ
(violí)
CARLOS VILLA
(violoncel)

Professorat d'ESDAPC
LAURA ARAGÓN (tutoria)
NOEMÍ CLAVERIA (coordinació)
MONTSE SERRA (tutoria)

Equip directiu d'ESDAPC
CARME ORTIZ
(direcció)
ÒRIA ROMANÍ
(coordinació acadèmica)
DAVID SERRA
(gestió)

HI HA MONSTRES QUE VIUEN PER A LA SEVA CURIOSITAT

Saló dels Miralls

Composició

CARLOS DE CASTELLARNAU

Llibret

CRISTINA CUBELLS

MERVAT ALRAMLI

Direcció d'escena

CRISTINA CUBELLS

Direcció musical

LORENZO FERRÁNDIZ

Disseny d'escenografia,
vestuari i atrezzo

Alumnes d'ESDi

Escola Superior de Disseny

LAURA BOSACOMA

(disseny de moda)

MARIA MATUTANO

(disseny de moda)

MARIA PINTOR

(disseny d'interiors)

FLURIN ANDREA STECHER

(disseny de producte)

KRISTA STOYNOVA

(disseny d'audiovisuals)

JUDIT TORCAL

(disseny d'interiors)

Tutoria i coordinació de
producció d'ESDi

IGNACIO QUIRÓS

Assessorament escenogràfic

MERCÈ LUCCHETTI

Disseny de llums

DAVID BOFARULL

Ajudantia a la direcció d'escena

MERVAT ALRAMLI

Intèrprets

PAU CAMERO (baríton)

MÀRIUS HERNÁNDEZ (actor)

ALEIX LLADÓ LINARES

(ballarí)

ÍÑIGO DÚCAR

(teclat i electrònica)

NELSON CAMILO HERNÁNDEZ

(contrabaix)

POL DEL MORAL

(saxofon)

OLGA MORRAL

(acordió)

ANTONI PINEÑO

(clarinet)

Agraïments: Juliette de

Castellarnau, Pepita Cubells,

Cédric Chayrouse, Alfons Flores,

Susana Gómez, Roser Mestrich,

David Pablo, Josep Puig i Jorge

Zuazo.

FILLES DEL MÓN

Teatrino del Conservatori
del Liceu

Composició
MARIAN MÁRQUEZ

Llibret
ARIADNA PASTOR

Direcció d'escena
BÀRBARA MESTANZA PEÑA

Direcció musical
IRENE DELGADO-JIMÉNEZ

Disseny d'escenografia,
vestuari i audiovisuals
OLIVIA GARCÍA ROCA
CARLA CÁMARA RODRÍGUEZ
(disseny de moda)
ITZAL LLORENS VERGÉS
(disseny d'interiors experiencial)
LAURA VALENTINA PULIDO
(disseny d'interiors experiencial)
ALEIX LLUCH MOLINA
(disseny gràfic)
CANDELA RIVERA VILLAVICENCIO
(disseny gràfic)

Professorat LCI
PAULA GONZÁLEZ INFANTE
(tutora d'escenografia)
NINA PAWLOWSKY
(tutora de disseny de moda)
PEDRO COELHO
(coordinador del projecte)
CINDY ROJAS
(coordinadora del projecte)

Disseny de llums
SERGIO GRACIA

Caracterització
DYLAN LÓPEZ
CARMEN DE ROA

Ajudantia a la direcció d'escena
JÚLIA VALDIVIELSO

Ajudantia a l'escenografia
XÈNIA CUBÍ

Col·laboració en la confecció
del vestuari
ISMA REY INFANTE

Correpetició
BLAI MAÑER

Intèrprets
ANNA TOBELLA
(mezzosoprano)
ALBA VALDIVIESO
(soprano)
IRENE DIVAR
(clarinet baix)
GLÒRIA EXPÓSITO
(violoncel)
BLAI MAÑER
(piano)
JARDIEL RODELLAS
(violí)

Agraïments: Elisenda Pujals

IN THE BEGINNING EVERYTHING WAS WHITE

Box escenari

Coautoria

ITZIAR VILORIA

ALEX TENTOR

JORDI ORIOL

Direcció d'escena

JORDI ORIOL

Escenografia

Alumnes d'IED

PAULA CASADEMUNT

(disseny d'interiors)

LOUISE ZANARTU

(disseny de producte)

MONIQUE DE OLIVEIRA

(disseny d'interiors)

Vestuari

Alumnes d'IED

MARTA FERNÁNDEZ MARTÍNEZ

(disseny de moda)

FERNANDA GONZÁLEZ COSTA

(disseny de moda)

Videocreació

Alumnes d'IED

CAMILA KOTLIARSKY

(disseny gràfic)

KARIN SCHMIDT

(motion graphics i video)

Equip IED

CLAUDIA SCHNEIDER

(tutora)

ANA PÉREZ MARTÍNEZ

(project manager)

RAFFAELLA PERRONE

(directora àrea disseny)

MERY GLEZ

(directora àrea comunicació
visual)

JÚLIA WEEMS

(directora àrea moda)

FABRIZIO PÉREZ

(cap del curs de moda)

SERGI CARBONELL

(professor de video)

Disseny de llums

DAVID BOFARULL

Disseny de so i

programació de transductors

ALEX TENTOR

Tècnic de so

ALEIX TRIADÓ

Intèrprets

ADRIANA ARANDA

(soprano)

JORGE BOSCH

(percussió)

ALEX TENTOR

(guitarra elèctrica)

ITZIAR VILORIA

(electrònica en viu)

Agraïments: Estudi Antoni Arola,
Alfons Flores

Patrocinadors:

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Amb la col·laboració especial:

Nala

COMPOSICIÓ I
DIRECCIÓ MUSICAL
**ANDREU
GALLÉN**

LLIBRET
**JORDI
PRAT I COLL**

DIRECCIÓ
D'ESCENA
**ISRAEL
SOLÀ**

ESDAPC

ANDREU GALLÉN

Composició

L'oportunitat d'escriure una òpera ha estat un veritable repte. D'aquelles coses que no penses que faràs mai, i que, quan arriben, fan una il·lusió boja. En no haver-ne escrit mai cap, he de reconèixer que trencar la pàgina en blanc no ha estat fàcil. He divagat molt sobre com havia de ser el meu llenguatge escrivint una òpera, lliure de prejudicis i sincer.

S'ha donat el fet que el procés creatiu de Nala ha conviscut amb un altre procés creatiu molt intens, la composició de L'alegria que passa, el darrer musical de Dagoll Dagom. És curiós perquè els dos casos, tot i que semblin lluny, són molt propers. Es tracta de música escènica, per tant, com a compositor et deus a un text i a com vols explicar-lo en música. En canvi, el llenguatge, sigui per la tècnica vocal, la finalitat comercial o el bagatge dels intèrprets, fa que no tingui res a veure.

Per a mi escriure música escènica és jugar, em sento com aquell nen que a casa seva agafa uns ninots i els fa actuar, i fa volar la imaginació sense concessions. Em sento molt agraït de poder-m'ho passar tan bé materialitzant fantasies de manera professional.

JORDI PRAT I COLL

Llibret

Quan vaig rebre la proposta de l'Andreu d'escriure un llibret d'òpera em va fer il·lusió i basarda a la vegada. Il·lusió per afrontar reptes nous, basarda per no saber com atacar-ho. El que teníem clar tots dos, que venim del món del teatre, era que la construcció de personatges havia de ser potent i que la història havia d'atraure els joves tant com a nosaltres mateixos. I així van aparèixer en Marc i en Lluc (dos noms evangèlics) per remetre'ns a la felicitat de la infantesa i a les dificultats de l'adulthood. El tòpic camp versus ciutat ens encaixava perfectament per parlar tant d'innocències com de chemsex. També de desitjos, de retrobades, de ferides, de dols, d'enveges, de desavinences... Al cap hi tenia la meua estimada Caterina Albert; el seu llenguatge, les seves històries de bestialitat, fems i tramuntana. De tot plegat n'ha sortit aquest llibret cru i tendre, que he volgut subtitular de "tremendisme rural gai", on la pobra gossa Nala no és l'única víctima emmerdada.

ISRAEL SOLÀ

Direcció d'escena

Quan vam treballar amb els alumnes de l'ESDAPC de seguida vam apostar per un espai gran, èpic, àrid; un espai que accentués la soledat i la buidor que emana del llibret i la música. Vam apostar per convertir el camp on es troben Marc i Lluç en el fons d'una bassa de purins, una bassa plena de merda, on els nostres protagonistes senten, igual que la gossa Nala, que en qualsevol moment s'ofegaran. Volíem contraposar el plàstic negre —mort i artificial— a la palla —natural i càlida. Un material que els connecta amb la infantesa. Un record enmig de tota aquesta merda —que és la seva vida adulta— que forma una illa on es poden salvar de l'autodestrucció.

A Nala he volgut crear un espai grandiloqüent per, precisament, posar l'accent sobre la interpretació dels cantants i els músics. Els intèrprets, sols, sense gaire artifici, han de posar-hi el coll per transitar la muntanya russa d'emocions que és la partitura i aconseguir transmetre'ns la duresa i la vulnerabilitat dels personatges. La buidor i la fragilitat de les seves vides. En definitiva, la incapacitat d'estimar algú altre en un món entregat al narcisisme.

ESDAPC

Escola

La participació dels estudiants d'ESDAPC en el projecte ÒH!PERA ha estat una experiència artística transformadora i una oportunitat educativa i de creixement personal que ha contribuït, sens dubte, a la millora de l'efectivitat dels processos d'ensenyament-aprenentatge.

Partint de l'encàrrec, l'aprenentatge en l'entorn real i la col·laboració interdisciplinària entre diferents àrees i entre diferents professionals ha donat lloc a la co-creació de la producció, contribuint en la formació integral dels estudiants, en el desenvolupament de la maduresa personal i acadèmica i en la seva socialització.

Durant el procés d'aprenentatge en la seva producció i posada en escena s'han pogut identificar els aspectes configuratius propis de les arts escèniques, que han donat lloc tant a aprenentatges significatius com experiencials.

Biografies

Andreu Gallén

Director musical i compositor

Pianista, director musical i compositor nascut a Barcelona. Graduat a l'ESMUC l'any 2011, duu a terme estudis de postgrau de piano a Alcalá de Henares i de lied a Brussel·les, així com un màster de composició de bandes sonores. També es forma en cant i direcció d'orquestra.

Professionalment, desenvolupa una gran i extensa carrera en les arts escèniques com a director musical, compositor i pianista, i forma part de més d'una vintena de projectes, entre els quals destaquen Cantando bajo la lluvia; La jaula de las locas; T'estimo si he begut (Premi Butaca a la millor composició musical); Maremar; Cabaret; Requiem for Evita; Scaramouche; Mar i cel; T'estimo, ets perfecte, ja et canviaré; La vampira del Raval... En l'àmbit operístic ha participat a Wow!; L'eclipsi; Après moi, le déluge, o La cuina de Rossini.

Com a compositor, fa poc ha estrenat L'alegria que passa amb Dagoll Dagom, que ha tingut un gran èxit de públic i de crítica. Entre els pròxims projectes que prepara, serà el director musical de Chicago, al Teatro Apolo de Madrid, i de la versió en concert de Sweeney Todd, al Palau de la Música Catalana.

Jordi Prat i Coll

Llibretista

Jordi Prat i Coll (Girona, 1975) és llicenciat en Comunicació Audiovisual per la Universitat Pompeu Fabra i en Direcció Escènica i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre de Barcelona (premi extraordinari). Director, dramaturg i traductor, combina la dedicació creativa al teatre amb la pedagogia. De la seva faceta de dramaturg, cal destacar C/ Hospital amb St. Jeroni (Premi Recull 2000), Obra vista (2005), De quan somiava (2013), Requiem for Evita (2017, Premi Teatre Barcelona a millor musical), M'hauríeu de pagar (2021, Premi de la Crítica a millor espectacle de petit format i a millor text teatral) i Fàtima (2022). Com a director ha dirigit tant clàssics (Josep M. de Sagarra, Serafí Pitarra o Federico García Lorca) com contemporanis (Caryl Churchill, Copi, Heiner Müller, Lluïsa Cunillé, Antonio Tarantino o Rebekka Kri-cheldorf). D'entre els premis que ha rebut, cal destacar el de la Crítica i el Ciutat de Barcelona per Els Jocs Florals de Canprosa, de Santiago Rusiñol (Teatre Nacional de Catalunya, 2018), obra per la qual també va guanyar el Max a millor adaptació teatral.

Israel Solà

Director d'escena

És llicenciat en Física per la Universitat de Barcelona i en Direcció i Dramatúrgia per l'Institut del Teatre. El 2010 funda la companyia de teatre La Calòrica, amb la qual ha rebut diversos guardons, entre els quals podem destacar el Premi Serra d'Or a la trajectòria o el Premi Max al millor espectacle revelació per Fairfly (Tantarantana, 2017). Com a director d'escena destaquen les obres de teatre Contracciones, de Mike Bartlett (Pavón Teatre, 2023); De què parlem mentre no parlem de tota aquesta merda (TNC, 2020), i Els ocells (Sala Beckett, 2018), les dues últimes de La Calòrica. La seva primera incursió en el món de l'òpera va ser dirigint el programa doble Les voix, format per l'òpera contemporània La voix humaine, de Francis Poulenc, i l'òpera de nova creació La veu sàuria, de Mariona Vila (Principal de Palma, 2022). Combina aquesta faceta amb la de dramaturg de textos teatrals, com ara Austràlia (Flyhard, 2022), i la de dramaturg d'espectacles de dansa: Nachtträume, de Marcos Morau (Opernhaus Zürich, 2022), o Bögumer de Vero Cendoya (Mercat de les Flors, 2021). També ha dirigit la peça curta audiovisual La ventana de La Calòrica per al CDN (2020) o el capítol Snegovik de la sèrie d'El Terrat Incidents (TV3, 2022).

ESDAPC

Escola

L'ESDAPC [Escola Superior de Disseny i Arts Plàstiques de Catalunya] és l'escola oficial i pública superior de disseny i arts plàstiques de Catalunya del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

L'ESDAPC oferta estudis superiors de disseny i arts plàstiques de Grau i Màster en el marc dels Ensenyaments Artístics Superiors de l'Espai Europeu d'Educació Superior. La seva oferta educativa actual és el Grau en Disseny i el Màster en “Codiseny social aplicat a projectes del sector públic”, títols que tenen el segell de qualitat d'AQU Catalunya.

L'ESDAPC és un centre singular d'innovació educativa, únic a Catalunya, amb presència territorial organitzat en “multicampus”, 7 campus a: Barcelona, l'Hospitalet de Llobregat, Olot, Tàrrrega i Vic, una oferta formativa que genera xarxa territorial.

L'ESDAPC té un ideari situat en els valors propis del servei públic, genera xarxa territorial, innovació, col·laboració i creació per a poder donar resposta als nous escenaris de la societat del coneixement i la informació.

ESDAPC
Escola Superior de Disseny
i d'Arts Plàstiques de Catalunya

Hi ha monstres que viuen per a la seva curiositat

COMPOSICIÓ
**CARLOS DE
CASTELLARNAU**

LLIBRET
**CRISTINA
CUBELLS
MERVAT
ALRAMLI**

DIRECCIÓ
D'ESCENA
**CRISTINA
CUBELLS**

DIRECCIÓ
MUSICAL
**LORENZO
FERRANDIZ**

ESDi

CARLOS DE CASTELLARNAU

Composició

Els instruments d'aquesta òpera són instruments per als quals he escrit en moltes altres ocasions i que, per la formació escollida, podrien recordar una banda de cabaret, que encaixaria amb l'imaginari decadent de Baudelaire. La veu del baríton, així com el registre en general greu dels instruments, s'associen a l'ambient grotesc i fosc del llibret. De la mateixa manera que dins de la trama coexisteixen dues realitats paral·leles, la música està formada també per diversos estrats. D'una banda, com que els músics formen part d'una emissió radiofònica en directe, s'encarreguen de tocar la música del programa de ràdio, és a dir, la capçalera i els anuncis publicitaris. D'altra banda, la música acompanya el cant com si es tractés d'una música incidental. Finalment, alguns sons provinents de la "realitat", com podrien ser sons radiofònics o sons de l'ambient, nodreixen altres moments de la partitura musical i busquen un realisme antimimètic.

CRISTINA CUBELLS I MERVAT ALRAMLI

Llibret

Charles Baudelaire ens fa partícips de les seves grans obsessions i temors en una carta dirigida al seu amic Asselineau el 1856. A la carta, punt de partida de la nostra proposta, el poeta descriu un somni singular que no és capaç de desxifrar: un home es dirigeix a un prostíbul per entregar "una obra important" a la madame de la casa. Però res és el que sembla, sobretot quan cau tota resistència mental: el prostíbul es transforma, davant dels seus ulls, en unes enormes galeries que contenen un museu mèdic on s'exposa de tot i de res: figuretes egípcies, plànols arquitectònics i fetus (probablement, fills de les noies de la casa i dels clients anònims). Però això no és tot: al final de les estances, un monstre l'espera. En part home, en part animal, en part Déu i matèria pobre. Un monstre que, obligat a exhibir-se eternament sobre un pedestal, comparteix amb ell les seves penes, els seus dolors i les seves angories. L'insòlit encontre enfronta el poeta amb el dubte: no és el mal allò que existeix perquè "el bé" es pugui lluir?

CRISTINA CUBELLS

Direcció d'escena

A l'òpera conviuen dues situacions sobre una estructura metàl·lica amb aparença de ring. Com al prostíbul-museu del somni de Baudelaire, l'estructura contradiu l'arquitectura del Saló dels Miralls i confronta els tres personatges a ulls del públic que els envolta.

Comença l'espectacle i un presentador ens anuncia el somni dins una emissió d'un programa de ràdio nocturn. Les paraules d'aquest "showman" prenen cos a dins del ring en una paradoxal representació, on un segon personatge comparteix les seves angories, els seus temors i les seves obsessions portant-les fins a les últimes conseqüències. Qui és i per què està exposat en aquell lloc? Qui mou realment els fils d'aquesta perversa exhibició?

La història interroga la construcció del monstre com la conseqüència d'una estructura moral impassible. Però el monstre no és un imaginari senzill, i, encara menys, banal: sempre hi ha un Déu que necessita satisfer la seva curiositat. Al cap i a la fi, qui crea al monstre i, sobretot, per a què?

ESDi

Escola

Per a l'ESDi, formar part del projecte ÒH!PERA ha suposat una experiència increïblement enriquidora, en la qual hem pogut treballar de manera multidisciplinària i mantenir un contacte directe amb el món professional del teatre i l'òpera. L'alumnat ha pogut aprendre d'una manera real com són les dinàmiques d'una producció i com es gestiona.

De les primeres reunions amb la directora de "Hi ha monstres que viuen per a la seva curiositat", les alumnes de l'ESDi van ser capaces de traslladar, a través dels seus camps d'especialitat (el disseny de moda, audiovisual, d'interiors i de producte), el plantejament creatiu de la directora. Com en tota producció professional, han hagut d'adaptar-se als canvis, però sempre aportant la seva visió.

L'alumnat ha estat involucrat des de l'etapa embrionària de l'òpera, i ha passat per totes les etapes de la producció, amb la qual cosa ha adquirit un ampli coneixement, per experiència pròpia, del que implica dur a terme una posada en escena.

Biografies

Carlos de Castellarnau

Compositor

Després de descobrir la composició de la mà de Ramon Humet, Carlos de Castellarnau (Tarragona, 1977) va realitzar els seus estudis amb Agustí Charles a l'ESMUC i, posteriorment, amb Stefano Gervasoni al CNSM de París, ciutat en la qual resideix actualment. El seu pas per l'IRCAM el va portar a desenvolupar una relació amb l'electrònica basada en la imbricació de fonts sonores amb una preferència per tot allò que pugui resultar grotesc o estrany. Influenciat per fonts molt diverses, les seves obres s'han nodrit de múltiples referències, especialment de la pintura informalista o de la literatura carnavalesca. Després d'haver escrit tota classe de música de concert, i a causa, principalment, de la seva estada com a membre artista de la Casa de Velázquez a Madrid l'any 2018-2019, els seus darrers projectes l'han portat cap al terreny de l'escena. Aquestes dues obres de teatre musical en col·laboració amb Cristina Cubells l'han conduït cap a la composició de la seva primera òpera que avui ens ocupa.

Cristina Cubells

Directora d'escena i col·libretista

Cristina Cubells (Barcelona, 1991) és directora d'escena, música i dramaturga. Ha escrit i dirigit *Struwwelpeter*, contes cruels a l'oïda (Palau de les Arts / Festival ENSEMS i Teatros del Canal, 2020) i *Projecte Grimm* (Teatro de La Abadía i Sala Beckett, 2021), dos muntatges que exploren el concepte de censura en la infància per mitjà de l'estètica del grotesc. En ambdós projectes, així com en *l'ÒH!PERA* d'aquesta temporada, col·labora amb el compositor Carlos de Castellarnau. En la temporada 23/24 de Teatro Real (Retiro) dirigirà l'òpera “*Der Jasager*” (“El que diu que sí”), de K. Weill i B. Brecht.

Cubells és graduada en Pedagogia Musical (piano) per l'ESMUC i en Psicologia per la UB, i té un màster de Teoria Crítica de la Cultura per la UC3M. Actualment duu a terme la seva investigació doctoral al Departament d'Humanitats de la UC3M, on també imparteix docència en educació, pensament crític i noves dramaturgies. A més, dirigeix el seminari de Pedagogies Crítiques al Departament d'Educació i Mediació Artística de l'ESMUC.

Mervat Alramli

Collibretista

Mervat Alramli (Franja de Gaza, 1992) estudia Escenografia Teatral a l'Acadèmia de Belles Arts d'Urbino i el màster en Didàctica i Comunicació del Patrimoni Artístic a l'Acadèmia de Bolonya, a Itàlia. Ha contribuït a la creació de diverses exposicions itinerants en territoris italians, com *Paesaggi e fantasie nelle terre incognite, sulle tracce di Michele Provinciali* (Pesaro, Itàlia). També ha dut a terme tallers de creació en diverses escoles de Barocci, a Mombaroccio, així com la mediació cultural en diverses exposicions a Bolonya com *Terraforming Fantasies*, de Geert Goiris. Actualment ensenya l'idioma àrab i en difon la cultura.

ESDi

Escola

ESDi és una escola universitària de disseny, adscrita a la Universitat Ramon Llull, la qual neix l'any 1989 com a iniciativa de FUNDIT, Fundació del Disseny Tèxtil constituïda per organismes de l'administració, agrupacions empresarials i empreses significatives del sector.

L'Escola ESDi es va crear amb l'objectiu d'aportar competitivitat al teixit empresarial català i donar resposta a les necessitats de la societat i de la indústria, en un territori amb un forta tradició tèxtil. La seva missió és donar suport i impulsar la indústria a través del disseny i la innovació, amb vocació internacional però des de l'equilibri territorial, proporcionant les eines pedagògiques necessàries per formar persones capaces de redissenyar i transformar el món. L'ESDi està ubicada a una antiga nau tèxtil de més de 14.000 m² al centre de Sabadell, i les seves instal·lacions estan equipades amb tecnologia innovadora i les millors eines per a l'aprenentatge i la pràctica de totes les especialitats del disseny.

Filles del món

COMPOSICIÓ
**MARIAN
MÁRQUEZ**

LLIBRET
**ARIADNA
PASTOR**

DIRECCIÓ
D'ESCENA
**BÀRBARA
MESTANZA**

DIRECCIÓ
MUSICAL
**IRENE
DELGADO-JIMÉNEZ**

LCI

MARIAN MÁRQUEZ

Composició

Crec fermament en el poder de l'òpera per emocionar i connectar amb el públic, i “Filles del món” ha estat concebuda des d'aquesta convicció. La música s'inspira en l'ideal romàntic de l'expressió dels sentiments i la rebel·lia de la protagonista. Així, el disseny de l'obra captura els estats emocionals d'Àgata i, al mateix temps, mostra la ingenuïtat de Beta. Exploro aquesta dualitat joventut-vellesa mitjançant el contrast entre la calma i la celeritat. Més enllà de l'aspecte purament emocional, l'obra se situa en un futur distòpic, i aprofito aquesta oportunitat per teixir una atmosfera ombrívola que s'estén des dels primers compassos i anticipa que les aigües de l'oceà engoliran les nostres protagonistes.

He gaudit de cada moment del procés creatiu i, a mesura que l'obra ha anat adquirint forma, m'he deixat absorbir completament per les protagonistes. Desitjo que vosaltres també us deixeu commoure per Àgata i l'acompanyeu fins al seu inevitable final.

ARIADNA PASTOR

Llibret

“Filles del món” neix amb la idea de parlar sobre la mort digna, un tema que tant a la compositora com a mi ens interessava escenificar. Des d'un inici vam tenir clar que volíem una protagonista femenina que no fos jove, per poder fer d'altaveu de personatges menys vistos i menys escoltats.

Volíem situar l'acció en un futur distòpic en què el món és engolit pel nivell creixent de l'oceà i establir una contraposició entre l'anhel de la vida immortal i la necessitat d'abraçar la mort. Així, contradictòriament, l'androide representa la vida, la lluita, mentre que la dona representa la mort i, per tant, la pau. Inevitablement, això ens va fer reflexionar sobre la soledat, el fracàs, la tecnologia, la maternitat i altres temes tangencials que ens interessava molt tractar.

El text i la música van de bracet, primer neix la lletra i, després, la composició, però sempre es nodreixen l'un de l'altra i intenten sumar per abordar l'acció des de diversos angles i donar volum i clarobscur al relat.

BÀRBARA MESTANZA

Direcció d'escena

LCI

Escola

“Filles del món” utilitza la ficció i una distopia massa propera a la nostra realitat per retratar el càncer implícit en aquesta societat nostra addicta al progrés. Fem servir aquest context de la fi del món per parlar d'una cosa molt més coneguda com pot ser aquell famós dilema que patim les dones: ser mare o no ser-ho.

L'alliberació femenina dels anys noranta va transformar la dona en una rèplica de la masculinitat tòxica amb la promesa de, per fi, poder provar allò tan anhelat per nosaltres: la llibertat, la independència. Així, vam passar d'estar subjectes a un home a estar subjectes al capital. Dues formes d'esclavisme diferents, el mateix dolor, les mateixes cadenes. Allà és on ens imaginem que la protagonista d'aquesta òpera desenvolupa l'èxit laboral, subjecta a aquell lema que ens recorda que el més important en una dona és treballar, tenir una bona feina per així no dependre d'un home. Però darrere d'aquest engany no hi vam trobar la llibertat, sinó una desconnexió total de nosaltres mateixes i dels nostres cossos. Sabem què volem, o som el que ens han fet ser? De sobte, elements tan transcendents com la maternitat semblaven una amenaça per a tot allò que tant ens ha costat aconseguir com a dones. A “Filles del món” omplim un espai sagrat com el Teatrino amb bosses de brossa tal com nosaltres hem omplert una cosa tan sagrada com el nostre cos amb plàstic, utilitarisme i cortisol.

Participar per segon any consecutiu a ÒH!PERA, suposa per a LCI Barcelona un gran honor i una gran responsabilitat alhora, ja que podem col·laborar amb uns referents culturals i artístics com són el Gran Teatre del Liceu i el Disseny Hub Barcelona.

Per als nostres alumnes i els seus tutors ha estat una experiència única, perquè aquest projecte posa en pràctica un dels temes més debatuts i actuals de la disciplina del disseny (i de les indústries creatives en general): la interdisciplinarietat i la multidisciplinarietat. Poder treballar en col·laboració amb llibretistes, directors d'escena, actors, músics, il·luminadors o maquilladors, i haver estat partícips d'un procés que incorpora les etapes de creació, desenvolupament i execució d'una òpera, ha regalat una perspectiva reservada a pocs estudiants.

Esperem haver pogut ajudar en l'objectiu primordial d'aquest projecte, és a dir, a aportar noves mirades sobre el gènere de l'òpera i així apropar-la a públics més joves i contextos més contemporanis.

Biografies

Marian Márquez

Compositora

Nascuda a Tarragona, Marian Márquez Ruiz de Gopegui és compositora i pianista. Va obtenir el títol superior de Composició al Conservatori Superior del Liceu i va estudiar amb Lluís Vergés, Manuel Oltra i Carles Guinovart. Va ampliar la seva formació amb compositors com Lleonard Balada, Josep Soler, Luis Naón, Ondřej Adámek i Mauricio Sotelo.

Ha guanyat diversos premis de composició a Catalunya. L'any 2014, la seva obra Synchronies va ser seleccionada per la Carnegie Mellon University School of Music de Pittsburgh (EUA) per a la seva estrena. Les seves obres s'han interpretat a Espanya, Estats Units i Holanda, i s'han publicat en editorials com Dinsic, Brotons & Mercadal i Periferia Music.

Actualment, compagina la seva feina com a compositora per a formacions clàssiques i per a mitjans audiovisuals amb la docència i la investigació.

Ariadna Pastor

Llibretista

Ariadna Pastor és una guionista i directora nascuda a Barcelona. Té estudis de direcció de cinema a LCDC de Barcelona, un màster en Creació de Guió Audiovisual a l'UNIR i una llicenciatura d'Art Dramàtic a l'Institut del Teatre.

És l'autora de diverses dramaturgies teatrals, entre les quals destaca Les feres de Shakespeare (Grec 2019), i autora de diverses cantates per al projecte Palau Vincles del Palau de la Música Catalana, amb el qual col·labora des del 2017. També ha realitzat cantates per al Palau de la Música de València i la Coral Sant Jordi.

És la directora i guionista del curtmetratge Tornar a casa (2022), que compta amb més de trenta seleccions en diversos festivals nacionals i internacionals, com el Festival de Màlaga, i, entre altres guardons, ha guanyat el premi SGAE Nova Autoria 2022.

Quan no dirigeix o escriu, segueix rodant com a primera ajudant de direcció tant en ficció com en publicitat.

Actualment es troba en fase de preproducció del seu segon curtmetratge i està preparant un llargmetratge.

Bàrbara Mestanza

Directora d'escena

Neix a Barcelona, i estudia Teatre Musical, Direcció i Dramatúrgia a l'escola Eòlia, i Teatre de Text a l'Institut del Teatre. Amb 12 anys comença la seva carrera com a actriu, que dura fins a l'actualitat, treballant tant en el terreny teatral com en l'audiovisual, i el 2013, com a directora i dramaturga, amb diverses peces teatrals amb la seva companyia The Mamzelles Teatre. Amb aquesta companyia també crea un grup de música que porta el mateix nom, treuen dos àlbums i fan diverses gires per Espanya. A partir del 2018, inicia una carrera en solitari com a creadora. Les seves peces teatrals han estat al Teatre Lliure, la Sala Atrium, el Teatre Poliorama, La Seca, el Teatro Pavón i el Teatro de La Abadía de Madrid, el Festival Grec i la Sala Beckett, entre d'altres. També ha fet diverses gires per l'Amèrica del Sud i Central amb aquestes peces. El 2021 guanya el Torneig de Dramatúrgia Catalana del Temporada Alta. Compagina la carrera com a directora teatral, actriu i dramaturga amb el doblatge, la docència, la direcció i el guió en el terreny audiovisual.

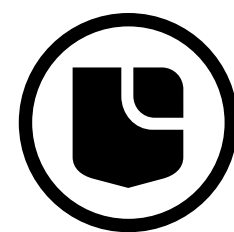
LCI

Escola

Som l'Escola de Disseny i Arts Visuals més internacional de la capital catalana, un dels 23 campus que la xarxa canadenca LCI Education té repartits als 5 continents.

Comptem amb l'oferta formativa més àmplia del país en Disseny de Moda, Gràfic, Interiors, Producte, Animació, Videojocs i Fotografia, un multivers creatiu ple de sinergies que permeten als estudiants portar el seus projectes a un nivell superior. Apostem pel "Learning by doing" i estem 100% connectats amb el món de l'empresa.

A LCI Barcelona acompanyem els nostres estudiants perquè desenvolupin la seva carrera a la seva manera, potenciant tots els seus talents i obrint-los la porta a un món d'oportunitats. El nostre objectiu és que es converteixin en els millors professionals sense deixar de ser ells mateixos.

LCI
Barcelona

In the beginning everything was white

AUTORIA
ITZIAR VILORIA
ALEX TENTOR
JORDI ORIOL

DIRECCIÓ
D'ESCENA
JORDI
ORIOL

IED

ITZIAR VILORIA JORDI ORIOL ALEX TENTOR

Coautoria

IED

Escola

“A thing, until it is everything, it is noise, and once it is everything, it is silence.”

A. Porchia

L'òpera és un punt de trobada entre teatre, música, veu, arquitectura i llum. Només portant totes aquestes disciplines a l'extrem, obrim el punt de trobada entre totes: música tàctil, llum audible, espai sonor i veu visible, totes unides en la singularitat del seu excés.

Aquesta trobada indivisible entre les disciplines que componen aquesta obra es reflecteix per la creació a sis mans entre els tres autors, amb la complicitat de David Bofarull en el disseny de llums i la feina de l'IED Barcelona, amb la tutorització de Claudia Schneider. Aquesta relació entre les autories s'ha buscat amb una intenció política i estètica des de la primera idea de concepte. Gràcies a la connexió entre disciplines plantejada pel concepte inicial, cadascun dels llenguatges artístics ha estat generador de contingut en moments diferents i paral·lels del procés creatiu, i s'ha integrat en la trama de l'espectacle.

Entre el silenci del buit i el soroll de l'excés, entre la nitidesa del paper en blanc i el caos de la saturació, entre la por de parlar i la il·luminació de l'eloqüència, entre la pau de la nit i el brogit del dia, entre el “tot està per fer” i el “no queda espai per a res més”. Un camí entre la incertesa de la foscor i la ceguesa de la llum.

La hiperconnexió i el sobreconsum visual saturen el nostre dia a dia. Partint d'aquest fet i de la intenció de la jove compositora Itziar Viloria de crear “música tàctil, llum audible, espai sonor i veu visible, units en la singularitat del seu excés i, després d'això, el silenci”, la proposta escenogràfica de l'IED planteja als joves reeducar la mirada i viure una experiència immersiva on descobrir és més important que veure.

La posada en escena d'”In the beginning everything was white” es compon d'una caixa escènica que defineix l'espai musical i d'actuació generant un filtre visual entre els espectadors. Es treballa amb el contrast, la sobreestimulació i la senzillesa, la música d'Itziar i l'escena, per transmetre una emoció de manera abstracta.

La il·luminació juga amb el que és visible i invisible per assenyalar una revelació.

S'ha prestat especial atenció a l'estructura i als materials perquè siguin sostenibles i respectin l'efemèride de l'òpera.

Biografies

Itziar Vitoria

Autora

Itziar Vitoria (Bizkaia, 1997) és compositora, intèrpret d'electrònica i artista plàstica resident a Barcelona. El seu interès en diferents disciplines artístiques i models de col·laboració l'han portat a treballar amb arquitectes, escenògrafs, actors i músics de diferents bagatges amb qui desenvolupa el seu llenguatge intermedia des de la composició i des de la interpretació. Com a compositora ha rebut encàrrecs de Gaudeamus Muziekweek (Holanda), Festival IMPULS (Àustria), Festival Mixtur (Barcelona), la Real Filarmonía de Galicia o l'Euskadiko Orkestra – Basque National Orchestra. A més, va ser seleccionada per al projecte Composers Journeys d'Ulysses Network Programme (Creative Europe) com a promesa jove de la composició europea el 2021 i el 2022. Com a intèrpret d'electrònica freelance, ha treballat al Festival Manifest d'IRCAM, París o a L'Auditori de Barcelona entre d'altres.

Jordi Oriol

Autor i director d'escena

Format com a actor, músic, dramaturg i director d'escena. Ha escrit i dirigit una vintena d'espectacles teatrals, com Guia Bàsica del Vianant Temporal (Fira Tàrrrega, 2021), La mala dicció (Teatre Lliure + Festival Grec, 2021), Europa Bull (Temporada Alta, 2019), o Esquerdes Parracs Enderrocs (TNC, 2017) co-creat amb Carles Santos.

També exerceix de dramaturg i director d'escena en l'àmbit de la dansa, del circ i de la música. Específicament en l'àmbit musical, ha estat dramaturg i/o dirigit en concerts com Evoé! (amb Refree i Maria Mazzotta, GREC Festival 2023), formacions com l'OBC (Se'ns ha anat el Santos al cel, TNC 2019), bandes com SEWARD (Seward Rise Superstar –in the mane of Jordi Oriol–, L'Auditori, 2018) o NUU (Gloom, Sala Hiroshima 2017), la Banda Municipal de Barcelona (Banda Ampla, L'Auditori, 2018; i Ocell de Foc, L'Auditori, 2010), l'Orquestra Simfònica del Vallès i el Cor Madrigal (Victus 1714, Palau de la Música, 2013) o la Cobla Sant Jordi (Cobla 2.0, Palau de la Música, 2013-2023).

El 2007 funda el col·lectiu artístic Indi Gest amb qui crea els seus espectacles (www.indigest.org).

Alex Tentor

Autor

Especialitzat en música contemporània. El seu treball es desenvolupa al voltant de la guitarra clàssica i elèctrica, l'electrònica i la nova creació. A més de la seva carrera com a solista, treballa habitualment com a guitarrista convidat en el cercle d'ensembles europeus i col·labora amb compositors i compositores actuals. Actualment és professor de guitarra i música de cambra a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC).

IED BARCELONA

Escola

Amb 20 anys de trajectòria, IED Barcelona és un dels centres de referència nacional i internacional de la formació en disseny.

Des de les nostres dues seus ubicades al barri de Gràcia, posem a disposició dels nostres estudiants el coneixement, les eines, el context i la comunitat perquè puguin vehicular la seva creativitat i inquietuds de manera que quan surtin de l'escola, puguin construir o consolidar el seu futur en el món del disseny i les indústries creatives, així com en tot tipus d'empreses i organitzacions que aposten per la innovació.

Per això, impartim programes en anglès i/o en espanyol, en Disseny de Producte, Interiors, Mobilitat, Moda, Disseny Gràfic o Comunicació, amb una àmplia oferta en Títol de Grau en Ensenyaments Artístics Superiors de Disseny, Bachelor of Arts (Honours) atorgats per la Universitat de Westminster, diplomes IED, màsters, postgraus, cursos despecialització i cursos destiu.

El nostre caràcter multicultural i interdisciplinari ens diferencia i atrau cada any 1.000 alumnes de més de 100 nacionalitats diferents, fet que ens converteix en el centre d'educació més internacional i multicultural d'Espanya.

Llibret

Nala

Lluc sol. Trist.
Marc apareix a escena emmerdat
amb un gos mort als braços.

LLUC:
Nala
maca
Nala
bonica
Nala
què t’han fet?
la meva
Nala

MARC:
era al femer
ha caigut a la bassa

LLUC:
on eres?
on t’amagaves?
què ha passat?
tres dies buscant-te
què ha passat?

MARC:
deu haver caigut
ha caigut a la bassa
la tanca era oberta
la merda
el sorramoll fangós
merda
com unes arenes movedisses
se l’han endut purins avall
ben engolida
els gossos son curiosos
els gossos sempre busquen
els gossos s’escapen
els gossos no s’adonen dels perills
són caçadors els gossos
fugen
i furguen
i ensumen
i són curiosos
i
deu haver caigut
ha caigut
al dipòsit de fems

LLUC:
què saps tu de gossos?
que vens de ciutat
què saps tu de la meva Nala?
bonica
Nala

MARC:
he vist la tanca oberta
l’he tancada
i quan ja me n’anava
alguna cosa m’ha dit gira’t
m’he girat

LLUC:
alguna cosa?

MARC:
alguna cosa sí
no sabia dir-ho
d’altra manera
alguna cosa
m’ha dit
gira’t
com una presència
he notat

i no sabia si fer-ho o no

tenia por

he mirat la bassa

he vist com un manyoc de pèls
mig flotava
m’he espantat
era un cos?
m’he espantat molt
no saps com m’he espantat
tremolava tot jo
fa temps que no
fa temps
que no em passava
que no tenia al·lucinacions
i
m’he vist a mi mateix
m’he vist a mi mateix flotant
per un moment
flotant a la bassa
m’ha semblat que aquells pèls eren els meus cabells
que era jo el d’allà sota
se m’ha parat el cor
però no
quin descans quan he vist
que no era jo
quin descans
no era jo
era la teva gossa
era la

LLUC:
Nala

MARC:
vaig venir al camp per trobar pau
enganxat com estava
a tota aquella merda
tu no ho saps
només buscava una fugida
només una fugida et salvarà em vaig dir un dia tirat al
carrer vomitant vés a saber què
vés a saber quina merda vomitava
al carrer
davant la fleca on treballava
un dilluns al matí
que no era ni jo
que em van fotre fora

aquell dia
em va venir un record al cap
vaig pensar en tu
i vaig recordar
quan jugàvem de petits aquí
al pallar
te'n recordes?
era feliç
em divertia jugar
a tirar-nos la palla per sobre
a fer d'espantaocells
a construir caus
i a amagar-nos-hi
te'n recordes?
em vas venir al cap

LLUC:
ningú no et va sentir bordar?
ningú no la va sentir bordar?
però
com pot ser?
Nala

bolets

MARC:
i sort del teu pare
el teu pare és un bon home
em va dir que sí
quan el vaig trucar
després d'aquella crisi
perdut
ple de vòmits
li vaig demanar ajuda
no és gens fàcil fer-ho
li vaig demanar de venir
i sense preguntar-me res
em va dir que sí
que podia venir
aquí

LLUC:
ja fa sis mesos

MARC:
sis mesos
que soc aquí
sí
net

LLUC:
i des que has arribat
tot són desgràcies

tu
tu
t'odio
Nala

li pren la gossa dels braços

Nala
maca
Nala
bonica
Nala
què t'han fet?
la meva
Nala
me la van portar els reis
petita
poruga
molsosa
preciosa
em va mirar
ens vam mirar
amb aquella mirada fixa i penetrant que tenen els
gossos
i vam saber que
estaríem junts
per sempre
que ens tindríem l'un a l'altre
sempre
per sempre
si deia bolets
era la gossa més feliç del món
si deia bolets
i
li deia bolets
canviava l'expressió
i tot el cos
bolets
i era feliç
bolets
boscors endins
buscàvem bolets
i anàvem al bosc
bolets dins del bosc
li deia bolets
pinetells
ous de reig
rovellons
mucoses
cama-secs
gírgoles
fredolics
rossinyols
rovellons
mucoses
cama-secs
bolets
bolets
bolets al bosc
Nala
desperta
anem al bosc?

MARC:
tu i jo
ahir
vam follar

no pots dir que m'odïes

quan follava a Barcelona

em prenia de tot
tu no ho saps
vaig començar amb popper i porros
el popper és un dilatador
el cor et batega
el cul et batega
la polla et batega
i cada mamada
cada follada
és la hòstia cada envestida
però dura poc el popper
n’has de prendre més
i més
i per això t’has d’aficionar a altres coses
cocaïna
cocaïna és la base
la massa mare del pa
la massa mare d’una pizza
el pa de pessic d’un pastís és la cocaïna
et manté despert
viu
i a sobre hi pots afegir de tot
tina
mdma
així les sessions són més llargues
duren més
i èxtasi
això ja són paraules majors
l’èxtasi líquid
el GHB
et fa estar calent hores
goteta a goteta
et sents una bèstia en zel
goteta a goteta
quan prens èxtasis
i
frueixes
i
frueixes
i
frueixes
i
t’evadeixes
i no ets tu
i
i jo m’ho prenia
cada cap de setmana
i
frueixes
i
frueixes
i
t’evadeixes
i
no ets tu
només esperava el cap de setmana
per follar jo
només volia tancar-me en un pis
amb un paio
o diversos
o els que anessis arribant
per aplicació
quin invent les aplicacions

i som-hi
i
vinga
i som-hi a fruit
i prenia tot el que em feien prendre
i a fruit
a fruit
i a no ser tu
tota la setmana treballant al forn
m’agradava treballar al forn
la seva olor
m’agradava molt
però només volia que fos divendres
divendres
i drogar-me i follar
chemsex
chemsex
chemsex
aquesta és la paraula
rebia un missatge d’algú
chemsex divendres?
sí
i anava al seu pis
al d’algú
que ho esperava
tant o més que jo i
i no paràvem
ara amb un
ara amb un altre
ara amb uns altres
sí
amb qui fos i fruit
fruit
fruit
però de cop
ahir tu
ho vas capgirar tot
tu
ahir
al vespre
vas ser tendre
per sorpresa
sense esperar-m’ho
espatlla amb espatlla
mentre eixugàvem els plats
sense que els teus pares et veiessin
em vas besar
ràpid i trèmul
ahir
ho vas fer
pam
un petó enigmàtic
com un miratge
com un llamp fugaç
veniu a veure la tele?

LLUC i MARC:
ara venim

MARC:
i hi vam anar
van ser hores difícils
mirant la tele tots plegats
amb els teus pares al sofà

i nosaltres callats
com si res no hagués passat
només els cors bategant en sintonia
callats
i vam anar tots a dormir
cadascú a la seva habitació
i ens vam dir bona nit
es van apagar els llums
silenci nocturn
expectant

i no passaven els minuts

i vas venir al meu llit
jo t’esperava

i vas entrar a la meva habitació

jo t’esperava

i et vas ajeure al meu costat

ahir

a cau d’orella
i no sé què em deies
estaves tens
nerviós
no t’entenia
cantaves com

una cançó de bressol
excitat
la cantaves
i t’apropaves a mi
fregant cos amb cos
excitat
respirant entretallat
maldestre i tendre
em vas girar
i en la foscor
ens vam mirar
i
ens vam besar als llavis
atrets
per una força
bestial
que només pot tenir un nom
Lluc

t’estimo

LLUC:
t’odio

MARC:
t’estimo

LLUC:

i no passaven els
minuts

i vaig anar al teu llit
tu m’esperaves

i vaig entrar a la
teva habitació
tu m’esperaves

i em vaig ajeure al
teu costat
i

ahir
ahir

ahir

ahir

això era ahir

LLUC:
t’odio

MARC:
ahir
això era ahir

LLUC:
és clar que me’n recordo
ho recordo perfectament
quan jugàvem al paller tots els cosins
recordo els teus ulls inflats
per l’al·lèrgia
recordo com et costava respirar
feies por
semblaves el monstre dels Goonies
chocolate
chocolate
et dèiem tots els cosins
i a tu et feia riure molt
et recordo feliç
i jo em recordo feliç
tot era feliç però
els nostres pares un dinar de nadal
es van barallar
van parlar de diners
les herències destrossen famílies
cridaven
jo no entenia res
uns crits eixordidors
i vam deixar de jugar
es van acabar aquells estius
de jugar plegats tots els cosins
tots els cosins
i em vau deixar tot sol
aquí
tot sol
sol
em vau deixar sol
els cosins

MARC:
Lluc

LLUC:
calla
ara me’n vaig al veterinari
per veure què s’ha de fer per enterrar la Nala
quan torni
no et vull trobar
quan torni
diràs als pares que ja en tens prou de camp
dones la llet als vedells
i li dius al pare
que te’n vas
que te n’has d’anar ara mateix
que ja en tens prou de camp
quan torni Marc
no hi seràs

MARC:
Lluc

LLUC:
quan torni ja no hi seràs
si és que no vols acabar com la Nala
m'has entès?

MARC:
jo
ahir
tu
jo

LLUC:
adéu Marc

MARC:
Lluc

LLUC:
Nala
pinetells
ous de reig
rovellons
mucoses
cama-secs
fredolics
rossinyols
gírgoles
Nala
bolets
bolets
bolets
Nala
anem al bosc?
anem?

*Lluc emmerdat surt d'escena amb la seva gossa morta
als braços.
Marc resta sol. Trist.*

Llibret

Hi ha monstres que viuen per a la seva curiositat

Introducció.

...aquella llebre monstruosa i abominable seia al costat del foc, escalfant-se al seu costat. La llebre l’observava i el meu avi, tot i ser d’ànima forta, no aconseguia esborrar-la de la seva memòria. Quan menjava la llebre lliscava sota la taula i li esgarrapava les cames.

Quan es tancava a escriure al despatx sentia la seva presència darrere seu, recolzant les potes a la cadira. Durant la nit, el monstruós cap de l’animal apareixia pel passatge esternudant i movent les orelles. Quan el pobre home aconseguia superar l’angoixa de la terrible visita i aconseguia adormir-se es despertava al cap d’uns instants ofegat per un pes enorme que li oprimia el pit.

I també era la gran llebre que freqüentava el seu estómac i que, asseguda d’esquena, es rentava tranquil·lament el musell amb les potes davanteres.

Off ‘Històries extraordinàries, històries de mitjanit’.

LOCUTOR:

Bona nit, estimat oient. És la una del matí i si t’acabes d’incorporar al programa sigues benvingut a compartir noves històries de mitjanit amb tots nosaltres.

Acabem d’escoltar l’insòlit i fascinat relat de la Dolors titulat ‘La llebre i el meu avi’, un relat colpidor sobre la relació entre una llebre i un avi. (irònic) Gràcies Dolors, una vegada més ens has tocat el cor.

I com cada divendres ens acomiadem fins la setmana vinent amb una història que un servidor compartirà amb tots vostès. Aquest cop tractarà d’un somni, un somni que promet no deixar-los indiferents.

LOCUTOR: *anunci*

Et pensaves que a tu no et passaria? Volies estalviar per les vacances? Per a canviar el parquet de casa? En la nostra assegurança t’ho posem fàcil. Contracta la nostra pòlissa a tot risc i gaudeix dels avantatges d’una cobertura il·limitada. Oferta vàlida fins al 10 de Juliol.

ACTE I. PREÀMBUL.

LOCUTOR:

Mitjanit. Eren les dues o tres del matí i caminava sol pel carrer. Tenia pressa. Em sentia amb el deure d’oferir el llibre que just acabava de publicar a la dona d’una gran casa de putes.

De camí vaig trobar-me a un amic que esperava un cotxe. Tenia coses a fer així que vaig demanar acompanyar-lo per aprofitar el seu viatge però vaig mentir sobre el meu destí.

Per què?

CANTANT:

Per què ho has fet?!

Què collons tenies al cap?!!

LOCUTOR:

Perquè al mirar el llibre que tenia entre les mans em vaig adonar de que es tractava d’un llibre obscè, cosa que justificava la meva voluntat i necessitat d’oferir-lo a aquella dona.

CANTANT:

El cos menteix.

El cos corre i es refugia...

LOCUTOR:

“El llibre pertany a la casa” i qui millor que jo per a entregar-lo al seu destí. I ja de pas, trobar-me alguna noia interessant.

CANTANT:

...però el patiment?

Què collons en faig

d’aquest patiment?!

LOCUTOR:

No, no. No vaig dir-li res de tot això. Simplement vaig fer aturar el cotxe davant de la porta demanant-li que esperés allà, que no marxés, que en un segon tornaria.

CANTANT:

Pobre desgraciat...

Dos minuts i tot... haurà acabat.

Silenci. Apareix el BALLARÍ.

Així, com cada dia, cau la nit.

La foscor arrossega el primer moment d’abandó.
Desemmascara els éssers vulnerables...
Què ingenu.
Resoldre les angoixes en temps de penombra.

ACTE II. PROSTÍBUL.

LOCUTOR:
En entrar al replà d’aquella casa me n’adono de que ...
tinc la polla fora dels pantalons... així que jutjo indecent
presentar-me així, inclús en un lloc com aquell.

CANTANT:
Aquí també tenim tempesta...

LOCUTOR:
Al instant començo a notar una sensació humida als
peus i al mirar-me’ls... No duia les sabates.

CANTANT:
...està mullat, està tot mullat, tot mullat!!

LOCUTOR:
Sota el primer esglaó de les escales un líquid viscos
cobria els meus peus....

CANTANT:
Resa per a que només sigui aigua.

LOCUTOR:
Però d’on coi havia sortit allò?

«Bah» , «Em rentaré els peus abans de follar i abans
de sortir de la casa». Així que finalment em decideixo a
pujar però... MERDA!

CANTANT:
El pretext.

LOCUTOR:
El llibre.

CANTANT:
EL PRETEXT!

LOCUTOR:
On collons estava el llibre?!

CANTANT:
L’interior es massa càlid.
M’absorbeix.
MASSA.... CÀ...LID!

LOCUTOR:
El portava a la mà.

CANTANT:
I la nit...

LOCUTOR:
Segur?

CANTANT:
I LA NIT! Té les seves...exigències!
EXIGÈNCIES!!

LOCUTOR:
Començava a ploure. El llibre ja no tenia importància.
Així que em vaig decidir a pujar les escales disposat a
donar guerra a tota ànima que se m’hi acostés.

LOCUTOR: (anunci)
Quan s’apaga la llum, s’encén ‘Gimonte’. Gimonte
acaba amb la disfunció erèctil i l’ejaculació precoç. Un
producte recomanat pels millors uròlegs de Catalunya.
Gimonte, experts en aixecar passions des de 1975.

ACTE III. MUSEU MÈDIC.

LOCUTOR:
Trobo en unes immenses galeries, mal il·luminades,
d’aspecte trist i decadent... com les antigues llibreries
o les cases de joc.

AI BALLARÍ.

CANTANT:
Sembles un principiant.
Com si fos la primera vegada...
Com si mai haguessis hagut d’emmerdar-te!!

LOCUTOR:
Hi ha columnes, portes i passadissos que connecten
entre ells...

AI BALLARÍ.

CANTANT:
Per què em mires així?

LOCUTOR:
Al fons de l’estança unes noies parlen amb els homes
entre els quals reconec a uns joves estudiants.

CANTANT:
Tot és part del joc!

BALLARÍ:
DEIXA DE CANTAR D’UNA PUTA VEGADA.

CANTANT:
Entre quatre parets,
ningú ens veu i ningú ens reclamarà!
(Ningú, ningú, ningú)

LOCUTOR:
Al meu voltant és tot fastigós i desagradable, però tot
i així, el meu únic pensament està posat en els peus...
No puc presentar-me descalç!

AI BALLARÍ.

CANTANT:
El temps corre, corre i tu segueixes així.
Tenim feina a fer...

LOCUTOR: (en silenci)
De sobte em torno a mirar els peus i... estic calçat de nou però... «em sento trist, intimidat i no m’atreveixo a apropar-me a cap dona.....així que decideixo allunyar-me i entretindrem per les galeries.

AI BALLARÍ.

CANTANT:
Apropa’t.
Mirar-te no m’és suficient.
Deixa’m acabar amb aquest malestar,
Amb «aquest neguit que creix».
Disfressar-lo!

Silenci. Parla.

Apropa’t, si us plau...

Galeries.

LOCUTOR:
El que més em crida l’atenció és una zona apartada d’una d’elles. És realment particular. Està plena de marcs, de miniatures i proves fotogràfiques...

CANTANT:
Aquí el gran descobriment del segle...

LOCUTOR:
No, no estic boig. Aquestes galeries estan adornades amb dibuixos de tot tipus... «inclús dibuixos arquitectònics i figures egípcies».

Doctor
I aquí l’home lluny de casa seva.

LOCUTOR:
Però què collons és això?
Ocells? Només tenim mig cos?

CANTANT:
No tot és pornogràfic..

LOCUTOR:
Estan vius?

CANTANT:
.... quin pecat!
mmm.....mmmmm....

LOCUTOR:
Espera... aquí hi ha alguna cosa més...

FETUS, SON FETUS ...!!

NO....NO.... no m’ho estic imaginant...

PORTEN ETIQUETES!!

CANTANT:
QUIN PECAT!

Veu off (nena) “Mme Toussain, de 15 anys ha donat aquest fetus el 19 d’octubre a les 19h i 3 minuts”

CANTANT:
Quan lo sagrat juga amb lo profà, una ombra formidable creix d’entre les altres

VEU OFF (NENA):
“Mdme Saulnier, de 16 anys ha donat aquest fetus el 28 d’octubre a les 20h i 5 minuts”

CANTANT:
«es fa el miracle! »

VEU OFF (NENA):
“Mme Duprez, de 14 anys ha donat aquest fetus el 23 d’octubre a les 20 hores i 8 minuts”

LOCUTOR:
“Mme Duprez, de 14 anys ha donat aquest fetus el 23 d’octubre a les 20 hores i 8 minuts”

Silenci.

Un museu mèdic dins d’una casa de putes?!

QUI COLLONS HA TINGUT AQUESTA MERAVELLOSA OCURRÈNCIA?

L’estupidesa humana...L’ESTUPIDESA HUMANA TÉ LA SEVA PRÒPIA I MISTERIOSA UTILITAT. Sovint, per una “mecànica espiritual” allò que ha estat concebut pel mal acaba convertint-se...«EN EL BÉ»

La raó. La gran ironia del esperit filosòfic! La raó a l’ombra del sexe, sempre aconseguix lluir les seves millors gales...

CANTANT:
Pel bé de la ciència? O pel bé del plaer? !

LOCUTOR:
Em detinc a observar minuciosament els recipients.
Quan de temps portaran allà?

L’ambient es torna cada cop més i més angoixant.
Hauria de donar mitja volta, a fora m’esperen.

AI BALLARÍ.

CANTANT:
No és el moment, el moment!
Distreu els teus pensaments, no és el moment.
Concentra’t !
Encara no hem acabat!
Encara no hem acabat!!
ENCARA NO HEM ACABAT!

LOCUTOR:
Què collons faig aquí?

CANTANT:
La nit és llarga.
El temps avança deixant rastres, rastres.
Qui no desitja l'arribada d'un esperit festiu?

ACTE IV. MONSTRE.

LOCUTOR:
La por em paralitza, però decideixo avançar fins al final de les galeries. Alguna cosa crida la meva atenció: no tots els fetus estan morts. Un ha viscut, és un monstre nascut a la casa. Es manté perpètuament en un pedestal.

Viu, sí, però és part del museu...
No és lleig. És fins i tot agradable...

CANTANT:
Amb quin dret,
Amb quin dret goses,
Amb quin dret goses jutjar-me?

LOCUTOR:
La seva cara és pàl·lida però simpàtica (doctor: amb quin dret goses parlar-me) El monstre està ajupit i retorçat en una posició estranya, i si no fos per «aquesta cua negra que surt del seu cap»

CANTANT:
M'ofego a força de costum, a força de renúncia...

LOCUTOR:
...mai hagués pensat que fos un monstre.

CANTANT:
Lluny de tota alegria, de tot plaer,
condemnat a una vida cíclica i MISERABLE.

LOCUTOR:
El turment més gran de tots és a l'hora de sopar. Per anar a sopar ha de baixar del seu pedestal, arrossegar el pes de l'apèndix monstuós i agafar seient en el menjador.

Com és humà, es veu obligat a compartir taula amb les dones de la casa. Ell, petit i miserable com és, menjant al costat de persones tant respectables!

CANTANT:
Amb quin dret goses,
Amb quin dret,
Amb quin dret goses jutjar-me??!

LOCUTOR:
Per a poder sopar ha d'enrotllar-se la cua al voltant del seu cos o bé col·locar-la en una cadira com un paquet de cordes per a evitar escanyar-se...»

CANTANT:
Què fas quan la gana et crida?
Què fas quan et cremen les entranyes?

..viure condemnat a les restes dels altres?

LOCUTOR:
Parlem durant molta estona, però....
«no m'atreveixo a tocar-lo».
Ell em parla, però sense amargor,
El dolor i l'avorriment envolten la seva existència.

En silenci:

«des de fa uns anys es veu obligat a mantenir-se en aquella habitació, sobre aquell pedestal, per a la curiositat del públic..»

CANTANT:
Des d'aquí condemno els meus actes,
des d'aquí imploro condemna,
exhibeixo el pes de les meves entranyes,
la seva carn i la seva violència...
No és això el que buscaves?
PER AIXÒ HEM ARRIBAT FINS AQUÍ?

Qualsevol cosa per al públic...
La meva angoixa es past per al públic...
Es fa devorar....
Aquest és el veritable pecat!
AQUEST ÉS EL VERITABLE PECAT!!
AQUEST ÉS EL VERITABLE PECAT!!!

Llibret

Filles del món

ÀGATA, una dona gran, enfonsada en una cadira de rodes, amb una manta sobre les cames, mig adormida. Pluja, trons... Amb aquest espai pot anar entrant públic. Titulars: “Última hora: el govern ja està evacuant les ciutats costeres de Jakarta, Buenos Aires i Barcelona...” “Onades de fins a 5 metres assolen l’arxipèlag de les Filipines...” “Les primeres ciutats flotants engeguen el seu programa pilot...” “L’octogenària Rosalia ja s’ha instal·lat en una de les urbanitzacions flotants VIP, juntament amb Zendaya i Millie Bobby Brown...”

Entra BETA, jove, perfecta, amb una bossa.

BETA:
Senyora Àgata ja tinc els ous per fer el dinar! Quin goig que fa!
Quin cel més net! El sol
Ilueix, l’alosa
piula
i la morera creix
creix, creix, creix, creix...

Mentres canta, ÀGATA es desvetlla, BETA la sacseja amb intensitat fins que la desperta i li dona els ous.

Si s’ha
adormit, i no
és de nit, au,
va, amunt,
vol fer
ganxet, massatge als
peus, cultivar
l’hort,
o fem pancakes...?

ÀGATA pren la bossa i en treu els ous.

ÀGATA:
Aquests ous estan podrits!

BETA li agafa els ous i va a examinar-los en una tauleta mentre ÀGATA avança uns metres amb la cadira cap a la finestra. Trons.

ÀGATA:
Quin goig, quin cel,
quin sol, quina morera...?
Aquí tan sols creix la meva mala
lluna i la marea que engoleix el
present.
Demà passat serem història
i els crancs devoraran els nostres dits.

BETA:
Senyora Àgata ja tinc els ous
per fer el dinar!
Quin goig que fa!
Quin cel més net!
El sol Ilueix,
l’alosa piula
i la morera creix
creix, creix, creix, creix

ÀGATA:
...els ous podrits...
... quin goig...?
... quin cel...?
... quin sol...?
qui piula...?
...la marea creix...
creix creix creix
creix...

ÀGATA:
Au va fes el dinar i deixa’m escoltar la
pluja com inunda aquesta tosca
soledat.
Demà passat serem
memòria i dormirem al
fons de l’oceà.

Que l’aigua s’endugui les
ruïnes, d’aquest error que
hem estat.

BETA:
No pot ser millor morir ofegada
que viure amb mi.

ÀGATA:
No pot ser pitjor morir
ofegada que morir-se de
tristor.

BETA ha agafat una caixa i comença a agafar objectes de l’espai: una fotografia, una figureta, una planta...

BETA:
Senyora Àgata vostè
tranquil·la ens desallotgen
per sectors.
Decideixi què vol
prendre no podem
agafar-ho tot.

BETA agafa un parell d’objectes de damunt d’una
tauleta i se’ls mira: en una mà, sospesa un bola
d’aquelles que tenen neu a dintre. A l’altra mà, un
cendrer. Finalment es decanta pel cendrer.

BETA:
Això sí i això no.

El cendrer va a parar a dins la caixa. BETA segueix
seleccionant objectes.

ÀGATA:
Atura’t. Tu i jo no anem enlloc.

BETA:
Mare...

ÀGATA:
No em diguis mare...

BETA:
Senyora...

ÀGATA:
No penso destriar el meu passat,
ni decidir quins records he d’enterrar.

BETA:
Maaaaaaaaaareeeeeee...

ÀGATA:
No sóc la teva mare
per més que t’hagi creat.

BETA:
Maaaaareeeeeee.....

*ÀGATA es tapa les orelles mentre BETA allarga la nota.
BETA no calla, i ÀGATA pren un comandament i tecleja
uns botons mentre apunta el comandament cap a
BETA.*

BETA:eeeeeeeeeeee.
Ressetejant-se.
Senyora Àgata ja tinc els ous per fer el
dinar! Quin goig que fa!
Quin cel més
net! El sol
llueix, l'alosa
piula
i la morera creix
creix, creix, creix, creix...

Vaig a preparar les
coses per a
l'evacuació.

ÀGATA apuntant-la amb el comandament:
T'ho prohibeixo!
No marxem
d'aquí. Beta!
Beta!

*BETA marxa. ÀGATA s'ha quedat sola i trasteja amb el
comandament fins que el tira contra el lloc per on ha
marxat BETA, amb un crit d'impotència.*

ÀGATA:
Aghhhhhhhhhh!!! Estúpida androide insolent.

*ÀGATA, sola, s'aixeca i, tentinejant, s'apropa a una
arxivador i comença a remenar articles de diari. Com si
tornés al passat de sobte, se li encén una espurna als
ulls.*

ÀGATA:
La nineta dels meus
ulls, la meva nena.
La nina que sempre havia
volgut.
Beta...
la meva mà dreta.
La primera androide del
mercat. No seràs filla però em
tindràs a mi. Beta...

I
després,
betes,
betes,
i més betes...

les meves nines a tots els mercats.
Flirtejo amb droga
i em compro un palau.

La meva cara per tots els
mitjans.
L'èxit escanya com l'ham
afilat, i jo sóc un peix que
ha picat.

Betes,
betes,
i més betes...

Games i Deltos rebenten
mercats, les meves nines
llençades al mar,
el fracàs és més agre quan has triomfat.

Tan rica i tan sola
tan d'èxit i tan poc a celebrar.

ÀGATA deixa de mirar notícies.

Beta,
beta,
beta...

I ara queda un palau buit
i una mare i una filla
de fireta.

I això és el meu
llegat una
androide tarada
i una vella que espera que la
mort sigui més suau que la
vida.

*BETA apareix per darrera amb una maleta a la mà
sense que ÀGATA la vegi.*

ÀGATA:
La soledat som tu i jo
La tristesa és l'eco del meu cor
ressonant
en una sala buida.

La vellesa tan sols és això,
un solc al sofà.

Sóc tots els camins que no he triat
Sóc filla d'aquest món malalt.

BETA:
Tu i jo...
És el meu cor...
sonant, sonant...
de vida...

La joventut...
un solc...

filla de tu...

*BETA deixa caure la maleta al terra fent soroll. ÀGATA
fa un bot i es gira.*

BETA: Tot és a punt per tocar el dos.

*Beta es dirigeix a la cuina i comença a fer una truita
amb els ous podrits.*

BETA:
Au, vinga, senyora, ens espera
l'eternitat; la vull sempre al
meu costat.

ÀGATA:

Si els ous estan
podrits la truita
estarà podrida.

BETA:

Al nord li faran les transfusions
S’han acabat els malsons.

El món és un indret
màgic,
el futur ha deixat de ser tràgic.

Digui’m què vol:
un any, dos anys, cent anys més de vida,
compri
l’alegria i
vengui el dol.

ÀGATA:

Si l’aigua ens esgarrapa els
turmells aleshores ens devem a
l’oceà.

BETA:

I si la marea puja...

*BETA li posa davant una truita podrida ÀGATA llença el
plat al terra i s’aixeca fent tentines apropant-se a BETA
mentres aquesta canta.*

BETA: Tu i jo ...

És el meu
cor sonant..

La teva
mà...

Sóc els camins
que m’has
donat filla de
tu.

*En l’última frase, ÀGATA, que està darrera BETA, li obre
el vestit per darrera i li arrenca uns cables de l’esquena
i BETA cau a terra desactivada mentres allarga una
nota aguda. Després, silenci.*

*ÀGATA A poc a poc anirà tornant a la seva cadira de
rodes i es taparà amb la manta fins a quedar com a
l’inici:*

El silenci de casa meva
és dens, tant que el podria tastar.

Quan la nit xopa les
finestres
no trobo cap alè, que
em faci agafar el son.

El meu reflexe ja no
m’observa
fins i tot ell
m’avorreix.

I mentre l’aigua m’esquitxa les
cames tota la meva vida es va
enfonsant, aquí t’espero, mort
cobejada,
la meva darrera companya.

Al capdavall no sóc jo qui marxo,
és el món qui fa temps que se n’ha anat.

Al capdavall no sóc jo qui marxo,
és el món qui fa temps que se n’ha anat.

Fosc i pluja.

Llibret
**In the beginning everything
was white**

[Blackout]
BBBBBBBBB
BLCKBBBB
BBBBLINDB
B B B b b b
l l a c k
l c a n't
b b b b b b b
b b b b b lind
can't find
l l l l l l l l l l
a m m u t e
endless l nce
m y y y v v o i c e
b b b lindfold d
e m p t l e d
m u m b l i n g
intoanearlessvoid

|
 |
 |
 need to
 rip this veil
 touch the light
 scream at you
 Then
 a spark
 lights
 a fire
 Then
 my eyes
 can reach
 through this
 black void
 When
 my voice breaks
 my black wall lifts
 my eyes can listen
 through this empty space
 Now
 when I get back my sight
 brightness burns my throat
 white noise swallows my gaze
 without my voice and my sight

I come back to the beginning, but this time
I come back to the beginning, but this time
I can't hear this beginning I can't see my voice can't touch

my bright words cannot hear this deaf light can't walk to the end of the beginning this endless void through the
beginning before this beginning before this before this beginning beforethisbeginningMYEYESThisbeginninbefore-
thisbeginningbeforethisbeginningbeforethisBURNBRIGHTbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbef-
rethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisBACKTOTHEBEGINNINGbeginningbeforethis-
beginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginning-
beforethisbeginningMYSREAMSbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbegin-
ningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbefore-
thisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbegin-
ningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbefore-
thisbeginningbeforethisbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeginningbeforethisbeginningbeforethisbegin-
ningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningLOSTINSILENCEbeforethis-
beginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginningbeforethisbeginning-

[illegible]